

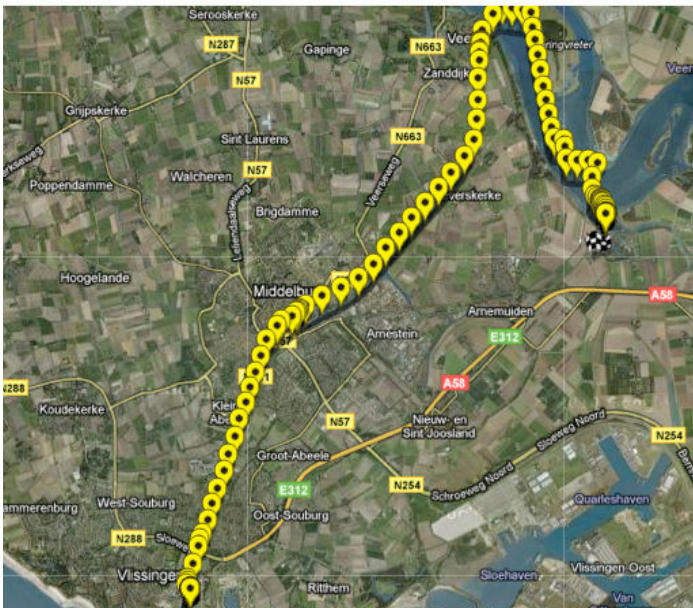
Duotocht 2010 a/b Tramontana

- De 12 sluizentocht -

Al ver voor de start van deze duotocht was duidelijk dat het getijverloop precies gelijk zou zijn als vorig jaar. Het ligt dan voor de hand om een zelfde rondje te varen, maar je weet natuurlijk nooit wat de organisatie voor verplichtingen heeft bedacht. Wel pakken we het dit jaar iets relaxter aan: de hele woensdag hebben we tijd om getijden, mogelijke routes en weer uit te zoeken en bovendien ook nog de boot naar Vlissingen te varen.

Grofweg hadden we drie startopties in gedachten: Starten met rust en 's-nachts de Westerschelde op (er zal vast wel iets verplicht zijn daar); direct starten naar de Westerschelde als er bijvoorbeeld in Breskens punten te verdienen zouden zijn of het kanaal door Walcheren op.

Woensdag 29 september: start

Bij de briefing bleek dat alle opties open bleven: inderdaad verplichtingen op de Westerschelde en bovendien keuzepunten in Breskens te halen. Toch kozen we er voor om het kanaal op te varen. Dit vooral omdat we er tegenop zien om meteen in een verkeerd ritme te belanden van 's-nachts varen en overdag rusten, wat gebeurd als je start met rust. Bovendien waren er ook keuzepunten in Oranjeplaat te verdienen, en dat is dan een mooi overnachtingspunt voor vannacht. Gezien het feit dat dat ook de thuishaven is, moet het geultje ook wel te doen zijn in het donker.

De tocht door het kanaal doen we niet alleen: zo'n 16 van de 22 deelnemers kiezen hiervoor. Uit eerdere tochten hebben we geleerd dat je met motoren als je mag motoren en daarom gebruiken we het hele kanaal de motor. Ondertussen verwonderen we ons over de enorme hoeveelheid sluisen die we moeten gaan aandoen deze duotocht: 12 sluisen(!) variërend van Hansweert tot Stellendam en alles daartussen. Bovendien nog Strijensas, Hoedekenskerke, Yerseke, Herkingen en als klap op de vuurpeil het Spui op en af!. Verder natuurlijk nog wat verplichte vaarwateren. Wel concluderen we dat ons oorspronkelijke plan nog steeds mogelijk is met deze verplichtingen.

We willen namelijk proberen alle verplichtingen op de weg naar het noorden aan te doen, op zaterdagochtend rond 10:00 bij de Goereese sluis naar buiten om dan 's-avonds in Breskens aan te komen zodat we zondag de Westerschelde nog kunnen bevaren. Door de verplichting ook nog even de Roompotsluis aan te lopen, komt die dan op zaterdag nog even tussendoor.

De tocht door het kanaal verloopt zeer voorspoedig. Na 1,5 uur liggen we in de sluis Veere. Dat moeten de concurrenten die het kanaal tot zondag bewaren nog maar voor elkaar krijgen. Na de sluis gaan we, met nog enkele anderen nog even verder. Bij Oranjeplaat gaan een

paar nog door, wat dus inhoudt dat ze bij de sluis Kats pas zullen overnachten. Wij gaan, samen met de Bestevear, Oranjeplaat binnen. Doordat de wind pal zuid is, moeten we in het geultje opkruisen. Dat leek erg goed te gaan, maar op $\frac{3}{4}$ komen we maar niet voorbij het smalste deel van het geultje. Soms gaan we achteruit en uiteindelijk lukt het om door met de spi-boom te gaan bomen ook het laatste stukje te overbruggen. We leggen op het zeil aan bij de passantensteiger en gaan rusten.

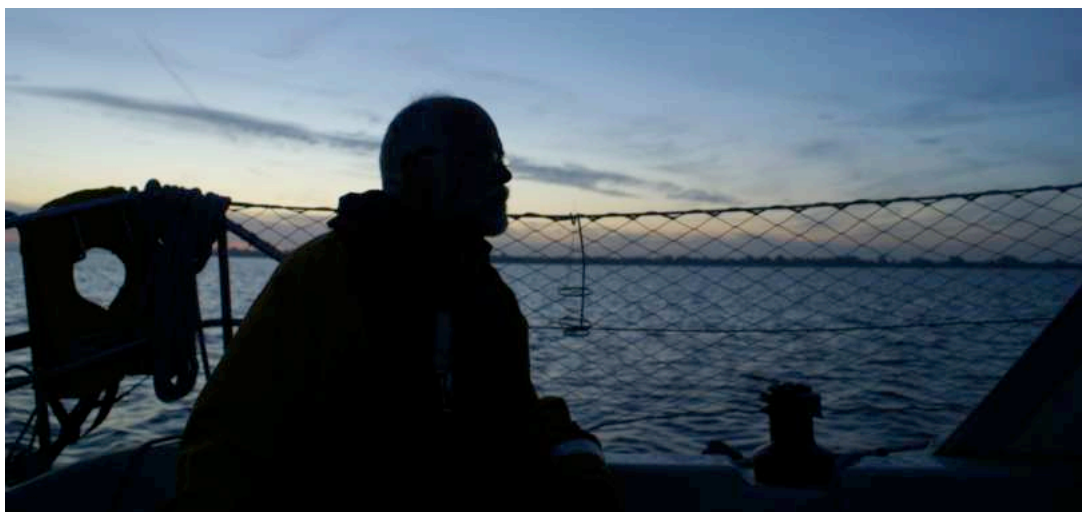
Donderdag 30 september

Dit belooft werkelijk een fantastische vaardag te worden. Met het allereerste ochtendgloren varen we na 7 uur rust Oranjeplaat weer uit. De eerste punten zijn binnen! Meteen stuurboord uit duiken we het verplichte vaarwater het "Schenge" in. Hier lopen we de Echoes op en na Bastiaan de Langeplaat ook voorbij. Rond 9:30 varen we de sluis weer uit en komen nu weer een aantal concurrenten tegen. Omdat we vast willen

houden om buitenom terug te varen, moeten we nu eerst het oostelijk deel van de Oosterschelde doen, terwijl het bijna afgaand water wordt. Eerst dus maar naar de sluis bij Goessche sas. Daarna naar Yerseke waar we na het weer weg varen getuige zijn van het vastlopen van de Circle of Life. Achteraf blijkt dat zij daar nog geruime tijd hebben gelegen. Met inmiddels stroom tegen varen we verder onder spi naar de Bergsche diep sluis. Bij het verlaten van deze sluis hebben we nog even de eb mee, maar als snel krijgen we nu de vloed tegen. Bovendien hebben we ook een pal westelijke wind tegen. Dus kruisen we op. Aanvankelijk met korte slagen, maar als snel kunnen die langer worden. Ook op het Brabantsch Vaarwater hebben we nog stroom tegen, maar daarna het Keeten op hebben we zowel de wind als de stroom mee. We worden nog even nagestaard door een dobberende zeehond en twifelen of we Stavenisse nog moeten aandoen. Hier zijn keuze punten te halen. We besluiten dit niet te doen omdat het toch een vrij lang kanaal is en we denken alle tijd nodig te gaan hebben om aan alle verplichtingen te voldoen. Een klein stukje zetten we de spi weer, maar bij de Krabbenkreek (die we als keuzevaarwater ook maar laten liggen) moet deze er weer af.

Als we bij Bruinisse afslaan om de Grevelingen op te varen gaat net de sluis draaien. We doen ons uiterste best mee te kunnen, maar net als we binnen de havenhoofden zijn springt het licht weer op rood. Dat is even balen, dit gaat ons zo een uur wachten kosten! Eenmaal in de sluis bespreken we met de aanwezige concurrenten de ervaringen en plannen tot nu toe. Wij gaan proberen vanavond nog zoveel mogelijk van de verplichtingen op de Grevelingen te doen. Eerst nu dus naar Herkingen, omdat de wind nu nog steeds westelijk is. Morgen zou deze naar het zuiden gaan, en dan is Werkingen uit zeilen nog best lastig. In Herkingen komen we de Roos en de Evening Tide tegen. Met, zoals in veel havens, een minimum aan motorminuten zeilen we Herkingen 20:00 uur weer uit. De wind is nog steeds westelijk, maar er is nog wind. Voor morgenochtend wordt mist voorspeld, dus we willen eigenlijk nu nog verder. We gokken er dus op dat er wind blijft staan. Na eerst een slag net boven de Mosselplaten langs te hebben gemaakt draait de wind ineens naar het zuidwesten en kunnen we plotseling in een slag naar de Hals zeilen.

We hebben van tevoren uitgebreid overdacht in welke volgorde we de verplichte vaarwaters (Springersdiep en Geul van Bommenede) gaan doen. Met een west of zuid-westen wind bestaat het risico dat je de Geul van Bommenede straks in het donker moet opkruisen. Terwijl de Hals en aansluitend het Springersdiep ruim bezeild is. We kiezen dus voor het laatste en met een rustig gangetje van zo'n 3 tot 4 knopen zeilen we richting Ouddorp. Het is druk met Duotochters op de Grevelingen en tegen 0:00 uur meren we af in Ouddorp. We kijken terug op een fantastische zeildag en concluderen dat het vaarplan nog steeds goed haalbaar lijkt.

Vrijdag 1 oktober

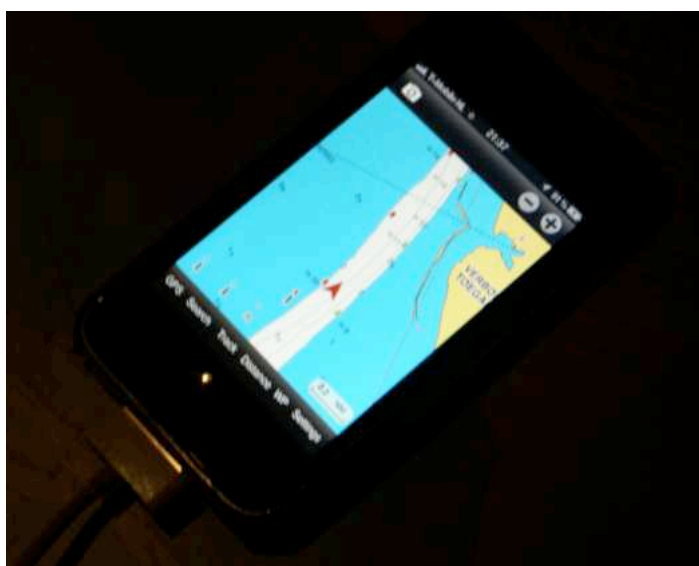
Na wederom een rust van 7 uur varen we het laatste stukje Springersdiep af. Vanmorgen vroeg hoorden we al de Casa Aqua vertrekken en we zetten nu de achtervolging in. De wind is vanmorgen zuid tot zuid-oostelijk geworden en daardoor hoeven we alleen de ingang van de Geul van Bommenede op te kruisen. We tikken tweemaal de grond aan maar zonder verdere problemen kunnen we daarna naar Bruinisse terug varen. Hier missen we wederom net de sluis en weer moeten we een uur wachten.

Het blijkt toch wat harder te zijn gaan waaien lijkt het. Meteen na de sluis lopen we uit het roer. Na wat veranderingen aan de trim en een wat ruimere koers naar de Krammersluis loopt het vervolgens als een trein. Na de Krammersluis lopen we eerst de sluis bij Benedensas aan. We kiezen voor wat extra motorminuten zodra we daadwerkelijk in het kanaaltje zijn. Dit om kostbare tijd met opkruisen te besparen. We vinden de afmeermogelijkheden voor de sluis slecht en daarom gaan we maar even een paar minuten in de sluis zelf liggen. We genieten hier even van de mooie omgeving en de oude sluis. Ondertussen trekken we de nodige laagjes kleding uit, want het is weer mooi weer. Na de verplichte 10 minuten stil liggen varen we voor de wind op de genua het slotje uit en gaan stuurboord uit naar Dintelsas. Binnen een uurtje liggen we daar voor de sluis. Hier konden we wel helemaal op het zeil tot de wachtsteiger komen. Dat blijft toch wel gaaf, net als met een

valk op het zeil aanleggen met een kajuitjacht!. Na deze sluis op naar de volgende: de Volkeraksluizen.

Om precies 15:30 komen we aan de andere kant de sluis weer uit en dat houdt in dat we net te laat zouden zijn voor de Haringvlietbrug. Maar gelukkig past dat ook niet in ons plan, aangezien we morgenochtend bij Stellendam willen zijn. We moeten nu eerst nog naar Strijensas. Op het Hollandsch Diep begint de lucht grijzer te worden en eenmaal bij Strijensas is de wind weer wat toegenomen en is het mooie weer ver te zoeken. De wind blijft in het zuiden zitten en op die manier is het Hollandsch Diep een eitje. Tegen 18:00 uur liggen we bij de Haringvlietbrug. We moeten nog een half uurtje wachten om daarna met de Evening Tide, de Roos en de aangesloten Prince of Tides varen we het Haringvliet op.

Om 20:00 uur varen we achter de Prince of Tides het Spui op. Dit riviertje moeten we aaneengesloten heen en terug (of andersom) varen. Hoewel we richting het noorden waarschijnlijk nog wel de stroom even tegen gaan krijgen, besluiten we toch nu het Spui te doen, en wel om de volgende redenen: Ten eerste past het natuurlijk nog steeds het beste in ons plan om morgen via de Noordzee terug te zeilen. Ten tweede staat er op het Haringvliet inmiddels toch wel dik 5 Bft en hopen we op het spui wat beschutter te zitten met net iets minder blinde tonnen, ten derde is nu zowel

de heen- als de terugreis bezeild en ten vierde hebben we hier een toplichtje dat voor ons de weg wijst. Alle drie de redenen dragen bij aan een redelijk voorspoedige toch op het Spui. De app. van Navionics op de I-phone bewijst uitstekende dienste als mini-kaartplotter. De blinde tonnetjes liggen precies daar waar de telefoon zegt dat ze moeten liggen. We raken even in

verwarring door vreemde witte verlichting bij Nieuw-Beijerland, maar zodra die in beweging komen snappen we dat het de pont is. Net als vorig jaar snappen we werkelijk de uitdaging voor de kapitein niet en suggereren dat een ets verlengde pont veel makkelijker zou zijn voor het wegverkeer. Het laatste half uur hebben we de stroom goed tegen en om 22:00 uur keren we bij de Oude Maas om. We hebben in overweging of we ergens langs het spui zullen overnachten, maar omdat we de stroom flink mee hebben en het met het plottertje goed te doen is varen we door. Het is nu ook gestopt met zachtjes regenen en het plenst nu werkelijk op ons neer, terwijl de wind nog van geen ophouden weet. Waar de heen weg ons 2 uur kostte, zijn we nu na een uurtje bij Blinkvliet. We hebben het helemaal gehad in de stromende regen en immer doorloeiende wind en zien het niet zitten om nog naar Stellendam te

gaan. We mikken tussen de gele havenlichtjes en kiezen moe een box uit omdat de langssteiger bij de haveningang pal lagerwal is en de Lurene het enige stukje dat nog enigszins in de luwte ligt bezet heeft. Dat kost dus een paar motorminutjes.

Zaterdag 2 oktober

Na 8 uur rust kiezen we weer het ruime sop. Het is maar goed dat we gisteren doorgevaren zijn tot Blinckvliet, want nu hebben we wind tegen. In combinatie met de stroom tegen betekent dat tergend langzaam opkruisen richting Haringvliet.

Richting Stellendam gaat het lekker en we komen weer enkele concurrenten tegen. Bij de Goereese sluis moeten we nu echt het besluit gaan nemen. De hele tocht hebben we ingericht en rekening gehouden met een mooie lange terugtocht over zee, met een tussenstop bij de Roompot sluis. Qua getij komt het precies goed uit: Met uitgaand water kunnen we het Slijkgat

nu mee naar buiten en zeker tot de Roompot hebben we stroom mee. Daarna moet ook naar Breskens het meeste stroom mee zijn. Alleen de wind is zuid – zuid-west en de kustwacht spreekt over een waarschuwing voor 6 Bft voor Vlissingen. Als die inderdaad door gaat zetten wordt het nog best onplezierig richting de Westerschelde. We twijfelen, zeker zodra de brug open gaat en we mee kunnen schutten. Toch besluiten we, ingegeven door de voorspellingen, dezelfde route terug te varen. Het duurt, in ieder geval voor de schipper, tot halverwege het Haringvliet eer deze domper verwerkt is.

We moeten een klein half uurtje wachten voor de Haringvliet brug, en via de website zien we dat achter ons nog enkele concurrenten aan komen. Helaas voor hun lukt het niet voor iedereen op tijd bij de brug te arriveren. De Volkerak- en Krammersluizen kunnen we zonder te wachten in varen en omdat het Volkerak precies bezeild is komen we voor 16:00 uur alweer op de Oosterschelde. Hier pakken we weer mooi de eb op en om 17:40 kunnen we samen met de Lila Olifant onder de Zeelandbrug door. We moeten nu immers nog naar de Roompot! We hebben tijdens het wachten een rif gezet en dat is wel nodig. Het laatste stukje tot de Roompot sluis hebben we de stroom tegen

en zodoende duurt het nog tot 19:30 voordat we even vast kunnen maken aan een steiger van de sportvisserij. We hebben geen trek aan een onrustige plek aan de wachtsteiger aan de andere kant aangezien de wind hier vol op staat. Een visser eist dat we terstond vertrekken omdat we volgens hem hier niet mogen vast maken. Wij denken er het onzer van en maken na de sanitaire stop en de verplichte administratieve handelingen weer los.

Weer gaan we richting Zeelandbrug, maar nu in het donker. Het eerste deel van de Roompot gaat dat prima maar we verbazen ons erover dat het stuk vanaf de Roggenplaat richting Zeelandbrug zo slecht verlicht is. Daarom kiezen we er maar voor de bocht ruim te nemen en zodoende de hangcultures zeker vrij te varen. We krijgen a de brug opgeroepen te hebben om 21:10 een opening. Het lijkt steeds harder te gaan waaien en doen daarom een poging een tweede rif te zetten. Hierbij blijkt dat het reefoog van het nieuwe grootzeil niet bij de haak te kunnen. Dit wordt weer veroorzaakt doordat de nieuwe karren van de zeillatten teveel ruimte innemen... Dan maar verder met 1 rif. Na enige afstand van de brug te hebben genomen blijkt het ook weer wat rustiger te worden, en met twee lange slagen komen we rond 22:00 uur ter hoogte van de Zandkreek. Nu kunnen we weer wat afvallen om richting het kanaal door Zuid-Beveland te varen.

Het oorspronkelijke plan was om vanavond in Breskens te liggen en dan morgen met opkomend water naar Hoedekenskerke en Hansweert. Nu is het plan om juist met eb de Westerschelde af te varen. We willen dan wel vanavond bij Hansweert overnachten. We hebben slechte ervaringen met Wemeldinge, zeker als je gebruik wilt maken van het sanitair. Vorig jaar pakten we hier een vrije box en kwam tegen middernacht de eigenaar terug! Bovendien kunnen we morgen dan gewoon zelf bepalen wanneer we weggaan. We roepen daarom de sluis op voor een opening van de Postbrug. Sluis vraagt of we vanavond door gaan de Westerschelde op. Ons antwoord is dat we graag bij de sluis willen overnachten. Daar is de sluis het eigenlijk niet mee eens en wil ons naar Wemeldinge verwijzen. Uiteindelijk gaat de brug toch open en precies om 0:00 uur maken we vast achter de remmingswerken van de sluis.

Zondag 3 oktober

Na wederom 8 uur rust (zo hebben we precies voldaan aan de voorgeschreven 30 uur rust) gaan we de sluis in. Op de Westerschelde hebben we nog stroom tegen maar er staat een lekker 5 Bft uit het zuiden.

Knijpend varen we samen met de Auklet richting Hoedekenskerke. We varen eerst de haven

voorbij om daarna op het gemak alles zeil te kunnen strijken en voor top en takel naar binnen te drijven. Omdat de haveningang open ligt op het zuiden is dit een volle lagerwal en de motor in z'n achteruit is nodig om enigszins rustig naar binnen te schuiven. Veel diepte hebben we niet over en er is niks om even aan vast te maken. De Auklet ligt aan de enige sportvisser die beschikbaar is, achter een ander motorbootje blijkt ineens een stuk steiger uit te steken zodat we daar ook niet naast kunnen en nadat we het aan een vingersteiger hebben geprobeerd waarbij de maat bij het afhouden aan de verkeerde kant van de zeerailing komt te hangen (en zich op miraculeuze wijze droog weet te houden) gaan we bij de Auklet langszij.

Of we aan de 10 voorgeschreven minuten stilliggen hebben gehouden weten we niet, maar als de Auklet weer weg wil, gaan wij ook de haven weer uit. We hebben nu aan alle verplichtingen voldaan en tevreden zakken we de Westerschelde verder af. We hebben nog tijd genoeg om nog wat keuzepunten te halen. Eerst dus maar richting Breskens. De eb staat nu goed door en met een knik in de schoot varen we steeds rond de 8 knopen. Even opletten bij het oversteken van de Drempel van Borsele, en verder door de Everingen. Omdat de wind inmiddels wat meer zuid-oost lijkt te zijn besluiten we dat we het vaarwater langs Hoofdplaat op- en neer teveel gaat worden. Wellicht past het precies, maar nu we alle verplichte havens hebben aangedaan willen we natuurlijk wel op tijd finishen! Daarom pakken we alleen de punten van Breskens mee.

De oversteek naar Vlissingen is vervolgens een formaliteit maar wel prachtig zeilen. We komen rond 15:00 uur weer terug bij de vvw Schelde, tegelijk met een flink aantal concurrenten. We nemen even ligplaats, praten bij en leveren de Track & Trace en administratie in. We hebben nog tijd genoeg om meteen de boot terug te varen naar Oranjeplaat. Het kanaal duurt nu een stuk langer dan 4 dagen geleden, maar uiteindelijk zijn we precies op tijd weer terug voor de prijsuitreiking.

En wat blijkt? Slechts 9 schepen van de 22 gestarte hebben de tocht reglementair uitgevaren. Hiervan zijn wij als 6^e geklasseerd. Een plek waar we erg tevreden mee zijn!